

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3277

гр. София, 22.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20231110154869 по описа за 2023 година

намира, че на основание чл. 140, ал. 3 ГПК следва да съобщи на страните проекта за доклад по делото:

Предявени са от Д. З. З. и В. С. Ч. срещу „.....“ ЕАД активно субективно съединени отрицателни установителни искове по чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищците не дължат на ответното топлофикационно дружество сумите, както следва: 1 543,93 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2009 г. до 30.04.2011 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.06.2012 г. до изплащане на вземането, 244,41 лева, представляваща лихва за забава за периода от 01.05.2009 г. до 05.06.2012 г., както и сумата от 63,35 лева, представляваща сторени по делото разноски, за които суми по ч. гр. дело № 12776/2012 г. по описа на Софийски районен съд, Трето гражданско отделение, 80-ти състав в полза на „.....“ ЕАД и срещу наследодателката на ищците Л. Га Ч.а е издаден изпълнителен лист от 15.08.2014 г., въз основа на който е образувано изпълнително дело № 2015..0400597/2015 г. по описа на ЧСИ У.Д. с рег. № .. на КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд, поради новонастъпило обстоятелство – погасяване по давност на правото на принудително изпълнение на вземанията.

Ищците твърдят, че в хода на производството по ч. гр. дело № 12776/2012 г. по описа на Софийски районен съд, Трето гражданско отделение, 80-ти състав в полза на ответника „.....“ ЕАД и въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение бил издаден изпълнителен лист от 15.08.2014 г., с който било разпоредено длъжникът Л. Га Ч.а да заплати на дружеството сумата от 1 543,93 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2009 г. до 30.04.2011 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.06.2012 г. до изплащане на вземането, сумата от 244,41 лева, представляваща лихва за забава за периода от 01.05.2009 г. до 05.06.2012 г., както и сумата от 63,35 лева, представляваща сторени по делото разноски. Посочва се, че въз основа на изпълнителния лист и за събиране на вземанията, удостоверени в него, на 20.05.2015 г. по искане на ответника било образувано изпълнително дело № 22015..0400597/2015 г. по описа на ЧСИ У.Д. с рег. № .. на КЧСИ. Изага се, че на 27.07.2017 г. бил наложен запор върху микросметка на длъжника Л. Ч.а в „.....“ АД без реално изпълнение, което е и последното изпълнително действие по делото. Изяснява се, че след смъртта на Ч.а нейни законни наследници са ищците Д. З. З. и В. С. Ч.. Ищците поддържат, че не дължат процесните суми, тъй като след влизане в сила на заповедта за изпълнение и издаване на изпълнителния лист е настъпил нов факт – погасяване на вземанията по давност. Считат за

приложим, съответно към главницата петгодишният давностен срок, а към лихвата за забава - тригодишният такъв, предвид характера на притезанията. Сочат, че считано от 27.07.2017 г. – последното изпълнително действие в хода на изпълнителния процес са изминали повече от 5 години, поради което вземанията не са дължими. С тези съображения ищците обосновават правния си интерес от предявените искове и отправят искане за уважаване на исковите претенции. Претендират разноски.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор ответникът „.....“ ЕАД, чрез пълномощника си юрк. С.Р., оспорва исковите претенции като недопустими, а по същество неоснователни и недоказани. Намира исковите за предявени от лица без правен интерес от търсената защита, тъй като ищците не притежават качеството на длъжник по принудителното изпълнение. Последните не са конституирани като такива в хода на образуваното изпълнително производство поради което и не са активно легитимирани да предявяват искове по реда на чл. 439 ГПК. По същество не оспорва, че в полза на „.....“ ЕАД и срещу Л. Га Ча по ч. гр. дело № 12776/2012 г. по описа на СРС, 80-ти състав е издаден изпълнителен лист от 15.08.2014 г. за процесните суми. Посочва се, че по молба на дружеството от 20.05.2015 г. и за принудително събиране на вземанията по изпълнителния лист било образувано изп. дело № 597/2015 г. по описа на ЧСИ УД.. Излага се, че в хода на изпълнителния процес били извършени изпълнителни действия, довели до прекъсване на давността за вземанията, като: налагане на запови върху банкови сметка на длъжника, открити в различни търговски банки – на 04.06.2015 г. и на 29.06.2015 г.; връчване на покана за доброволно изпълнение – на 22.08.2015 г.; налагане на запови върху банкови сметки в „.....“ АД – на 27.07.2017 г. и върху получаваната от длъжника пенсия. В отговора се твърди, че на 24.01.2020 г. дружеството е депозирало молба с вх. № 2156 за предприемане на изпълнителни действия с посочване на конкретни изпълнителни действия. Считано от момента на смъртта на длъжника – 14.11.2021 г. до настоящия момент и до конституирането на наследниците ѝ, изпълнителното дело следва да се счита за спряно по силата на закона съгласно чл. 432, ал. 1, т. 3 ГПК, при което давност за вземанията не тече. Поддържа се, че на 15.11.2023 г. изпълнителното дело е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. С отговора ответникът оспорва спрямо вземанията да е приложима кратката тригодишна давност, считайки, че доколкото се касае за притезания, удостоверени в заповед за изпълнение на парично задължение и оп аналогия от чл. 117 ГПК давността е 5-годишна. Последната е била многократно прекъсвана, поради което не е изтекла към настоящия момент. В допълнение се подчертава, че за времето от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. давностният срок е спрял да тече по силата на ЗМДВИП, както и от смъртта на длъжника до момента на образуване на настоящото дело. С тези доводи ответникът отправя искане за прекратяване на производството по делото като недопустимо, респ. за отхвърляне на исковите. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Съдът намира, че по реда на чл. 145 ГПК на ищците следва да бъде указано да уточнят каква част от процесните вземания (съответна на частта им от наследството на починалата им наследодателка) отрича в настоящия процес всеки един от тях.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК и предвид конкретното основание за недължимост на процесните вземания, на което ищците основават исковите си претенции, съдът разпределя между страните **доказателствената тежест** за подлежащите на доказване факти по предявените кумулативно субективно активно съединени отрицателни установителни искове **с правно основание чл. 439, ал. 1, чл. 124, ал. 1, вр. ГПК**, както следва:

В доказателствена тежест на ищците е да установят правния си интерес от търсената искова защита чрез отричане на вземанията, като докажат наличието на твърдяната форма на извънпроцесуално поведение на ответното дружество, свързана с претендиране на процесните суми, активната си процесуална легитимация в процеса – качеството си на

длъжници на вземанията по процесния изпълнителен лист, както и периода – начален и краен момент на давността.

В тежест на ответника е да установи предприемането на действия, довели до спиране/прекъсване на давностния срок.

По доказателствените искания:

Представените от страните писмени материали следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Като относимо към предмета на спора и разпределената доказателствена тежест, следва да бъде уважено искането на страните за изискване на заверен препис от изп. дело № 597/2015 г. по описа на ЧСИ У.Д., при внасяне от ответника (носител доказателствената тежест за установяване на посочените обстоятелства) на дължимата държавна такса по реда на Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищите най-късно в откритото съдебно заседание да уточнят каква част от процесните вземания отрича в настоящия процес всеки един от тях – в противен случай исковата молба ще бъде върната, а производството – прекратено.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **18.03.2024 г. от 11:20 часа**, за която дата и час **да се призват** страните, **на които да се връчи** препис от настоящото определение, обективизиращо проекта за доклад по делото, на ищите – с препис от депозирания **писмен отговор и приложенията към него**.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по представените от страните писмени материали.

ДА СЕ ИЗИСКА от ЧСИ У.Д. с рег. № .. на КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд в **двуседмичен срок** от съобщението да представи по делото заверен препис от изпълнително дело № 2015..0400597/2015 г. по описа й.

УКАЗВА на страните, че могат да вземат становище по дадените указания и проекта – доклада най-късно в първото по делото заседание.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез МЕДИАЦИЯ. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____